

[Tyroll]

pe arbejdsløsheden, hvilket jeg også håber den gør. I hvert fald er der adskillige steder indført ordninger for at begrænse overarbejdet.

Men ellers må vi sige, at vi fra VS' side absolut gerne vil medvirke til et indgreb over for overarbejdet. Derfor ser vi med sympati på, at man fra regeringens side har lagt op til et sådant indgreb for at få begrænset overarbejdet og forhåbentlig få det helt fjernet.

Det er helt klart sådan, at arbejdsgiverne har nogle interesser i at benytte sig af overarbejde. De får udnyttet deres investeringer bedre ved at anvende overarbejde; maskinerne vil f. eks. kunne bruges i et større antal arbejdstimer, før de erstattes, omkostninger til oplæring af ny arbejdskraft kan man slippe for, og man kan måske også undgå at skulle investere i flere maskiner. Der kunne nævnes en række eksempler på, hvordan det er til fordel for arbejdsgiverne at undgå at skulle investere – som følge af at de kan anvende overarbejde.

Vi finder imidlertid, at det er et vagt lovudkast, der er tale om her. Vi mener for det første ligesom SF, at denne lovgivning i givet fald kan omgås ved, at man indgår aftaler på arbejdsmarkedet, som omgår indholdet i lovforslaget og forringer det. Man vil nok se arbejdsgivere forsøge at presse citronen så meget som muligt, søge at bruge truslen om arbejdsløshed til at presse nogle til at arbejde over.

Vi havde gerne set, at man havde forbedret styrkeforholdet ved at sikre, at arbejderne havde fri aktionsret over for det overarbejde, der bliver lagt op til fra arbejdsgivernes side. Desværre går man en anden vej. Man vil indrette et overarbejdsnavn, altså et nyt klas-sesamarbejdsorgan, som skal tage stilling til de konflikter, der måtte blive omkring overarbejdet. Det mener vi er at gå den modsatte vej, at forringe aktionsmulighederne. Man bringer selvfølgelig også det fagretlige system i anvendelse i tilfælde, hvor arbejderklassen vil forsøge ataktionere imod overarbejde. Det mener vi simpelt hen er den gale vej. Det er fagbevægelsens opgave at søge at hindre det overarbejde, der foregår.

Dernæst er der adskillige udhulinger, der er adskillige muligheder for dispensationer, som netop tager hensyn til de interesser, arbejdsgiverne har i at benytte sig af overarbejde. Der er en mulighed for, at arbejdsmini-

steren kan fastsætte ret vide rammer for anvendelsen af overarbejde. Der er problemerne omkring det bevillingsmæssige eller det normeringsmæssige i den offentlige sektor. Her har vi bemærket, at man åbenbart fra socialdemokratisk side i borgerrepræsentationen i København er modstandere af dette forslag. Det ser vi som en lidt underlig facet i den holdning, socialdemokratiet har. Det kunne nok være væsentligt at få forklaret, hvordan man kan sikre, at dette bliver til en væsentlig fordel for lønarbejderne, når man ved, at bl. a. socialdemokrater i kommunale institutioner måske vil forsøge at undergrave det, der ligger heri. Der er andre dispensationsmuligheder omkring sæsonbetonede erhverv osv.

Endelig er der lagt op til, at hvis det er sådan, at en væsentlig del af indtjeningen for nogle lønarbejdere bliver indtjent ved hjælp af overarbejde – fordi man altså gennem længere tid har praktiseret det og det faktisk er blevet en del af den indtjening, der er nødvendig for de pågældende arbejdere – så skal man vente med at gribe ind over for det overarbejde, indtil lønarbejderne økonomisk har indstillet sig på den situation, der vil indtræde, når de ikke længere kan arbejde over.

Jeg vil faktisk påstå, at man i den situation har udvidet arbejdstiden, der skal til for at hente den løn hjem, som man har behov for, og derfor skal den arbejdstidsnedsættelse, der finder sted i disse situationer, betales med fuld lønkomensation, således at man øjeblikkelig griber ind og siger, at arbejdsgiverne må kompensere økonomisk for det indgreb, der bliver foretaget.

Vi finder altså ikke, at det er arbejderne, der skal betale for denne anderledes fordeling af det tilstedeværende arbejde.

Med hensyn til alternativer til at begrænse overarbejde – som måske kan blive nødvendige, da det ser ud til, at det er svært at få et flertal for forslaget her – må man pege på, at der er en mulighed for at sige, at der skal være uhindret adgang til at gennemføre arbejdskampe – uden at man bliver slæbt for arbejdsretten, og uden indblanding fra et overarbejdsnavn – for at begrænse overarbejde.

Endelig vil jeg påvise, som også andre har gjort, at det er meget begrænsede beskæftigelsesmæssige virkninger, der er af dette forslag, og at man derfor bliver nødt til at tage